रामचंद्रजीने सीताजीनो संवाद.

મેગાસાધુના ઠાકોરની મદદથી.

છપાવી પ્રસીધ કરનાર

शा. कस्तुर वीरचंद.

અમદાવાદ

ઝવેરીવાડે કુઠારી પોળમાં શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમા-
ભાઈના મકાનમાં શા૦ ભોગીલાલ દોલ-
તરામે પોતાના અમદાવાદ સુર્યોદય
પ્રેસમાં છ.પો.

સંવત ૧૯૩૪ સને ૧૮૭૮

रामचंद्रजीने सीताजीनो संवाद.

શ્રી ગણેશાય નમઃ અથ ગોકુલપુર્લાકે લુંણાવાડા ગેલવાચારન ગોપાલા અજીતશીંહજીકા પુત્રકો કીયો હુવો રચ્યો પુરવક શ્રી શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાજાધીરાજ શ્રી રામચંદ્રજીરો રમન પ્રકાશ લીખ્યો ન્યુનાધીક લખ્ય હોવી કરી કોવીદ ક્ષમા કરનો યોગ્ય છે.

સવૈયો—સંકર સેસગીરી જાહ સારદ, ઔર ગનેસ ખગેસકુ ગાવું; કીંનર યક્ષર વેસ સુચારન, સીધ સુરાપત કુચીત ધાવું. સાધુ સમાજ સહીત કૃપા કર, પુરન ચાર પદારથ પાવું; અજીતકે નંદ ગોપાલ કહે મુની, દેહ ધરી ભવ સાગર નાવું. ૧

દોહા—રમન પ્રકાશ રામકો, ભાખે ગ્રેહ વીદેહ;
આદી સવૈયં નમે અપે, સો સબ કરો સનેહ. ૨
કવિતા રીતી નહ કરી, રટયો લીલાકો અર્ક;
ન્યુનાધીક લખ્ય નીપણાં, કોં મત કરો કુતર્ક. ૩
હસ્ત ક્ષેત્રકે ધીસકુ, વંદુ વારંવાર;
જકત ગુરૂ દે જોરેવર, અવીરલ બુધ ઉદાર. ૪
મડ:સન મોહવત મહત, પુછયો પ્રશ્ન પ્રમાન;
કુછુ મતાંત ગોપાલ કહ, રામ કૃપા નીરબાન. ૫

રામ રમાપત જનકપુર, હરખ કીચો ઉચ્છાહ;
ભલા રમાતાં ભટની, નેહ ખપ્યો નર નાહ. ૬
સોહમ પ્રત સુંણાવજો, કવીત કેરમ પેસ;
મેડાસનરો મહીપતી, દાખ્યા વંશ દીનેસ. ૭
છપય—ભાવત વંશ મહેસ, સે શકુળ જગ નહલગો;
હેમજયુંનંદ હમીર, બીમલ જશ કંદ વીલગો.
રાત દીવસ રાઠોડ, ભલા રંગ કીરત ભીનો;
દન દન પ્રત દાતાર, નીત જશ લેત નવીનો.
આનંદ અંગ ઉફનાત અત, જંગ કોનસા મુખ જુડે
ભુપાળ હાલ બ્રહ્માંડમે, માનસુંખ સત્રાંમુડે. ૮
દોહા—છોટે મોટે ગ્રંથકો, ધર્યો નામ સુખ ધામ;
કમંધ કહે વરાગુન કરો, મંબળ ચરાગ્ તમામ. ૯
ગ્રંથ કહન નહ મોરગુન, સો કીમ કહુ સુજાન;
ગોપદ ચાહી સો ગીને, સીંધુ ગહર સમાન. ૧૦
કહુ કછુ કનત સાર કર, પુછચો આપ પ્રમાન;
કવી ગ્રંથ ધારન કીચો, એ નહ મોબલ આન. ૧૧
અથ કહા મોરમત કાવ, રામ નામ સોચ મધુર રસ
તો લેવી સત કાવ, હેમાઅવતાં બોહલે. ૧૨
અથ મંગલા ચરનન, ધ્યાંનાત્મક સો ધ્યાનહે;
કીરતી નાત્મક હીત
વંદનાતમક વંદના રચે, પ્રાકુમુર રીત. ૧૩

અથ ધ્યાનાત્મક મંગળાચરણ.

પીત વસન ઘનશ્યામ તન, રંગ રમન સીય રામ;
સહીત અનુજ શ્રી સામરા દૃઢ બસ મમનર ધામ.

અથ કીરતીનાત્મક. દીન પોકારત દોડાયા, કેબારી કર તાર; જ્યાકે જગમે કો નહી, યાકે રામ આધાર. ૧૫

અથ વંદનાત્મક. ઈષ્ટરામ જસ રામકો, વંદુ પદ સુખ વાસ; સમપુરન કરે સામરા, પ્રેમીર મન પ્રકાશ. ૧૬

ઇતી મંગળાચરણ.

સંતપ્રતીરખ સામરત. રટે રામ દીન રાત; કમધજ કવજન યુ કહે, તકે સરેવ પુરતાત. ૧૭ ઈષ્ટ તણો બળ અધીક હે, ઈષ્ટ રામ કર એક; ઈષ્ટ સુનો અજમાલ હર, તકે કહુ કર ટેક ૧૮

સવૈયો—ઈષ્ટ પ્રતાપ તે શ્રષ્ટી રચે વીધ, ઈષ્ટ તે ઈંદ્ર ઘટાયો ઘટેનાં; નાસ કરે ગીરીજાપત ઈષ્ટ તે, સેસ ધરા શીર હુંત હટેનાં. નેષ્ટકો ભ્રષ્ટ કરે પુનિ ઈષ્ટસો, ઈષ્ટ નહી તાય કષ્ટ હટેનાં; અનંત ગોપાલઉમા સુત સેષુની; ઈષ્ટ ભજે બીન શીષ્ટ કટેનાં. ૧૯

દોહા—પુછે કમધજ પ્રશ્ન પુની, પ્રથક પ્રથક કીરપાય;
સંત અસંત નભેદકુ, અલગ કહો બતાય. ૨૦
કલીયુગમે એક રામકા, ઇષ્ટ તણો આધાર;
સંત અસંત નભેદકુ, સુંણો જોધા સુખકાર. ૨૧

છંદ ત્રીભંગી.

ભાખુ ગુન સંતા સુન હરીમંતા પ્રેમીવંતા પ્રેમભરી;

લાપ ચરીત અનંતા લખે તંતા કો ગુનવંતા પારપરી.

કહી કોવીદ કેસા બાની એસા નાકી લેસા પાર જાહે,

કાવ્યુસ પ્રકાશા મસકુ અકાશા ઉર તમાસા તેમ કહે.

સવૈયા—શીખયા દીઅ જંગર સીલ ગુણાકર, દેખ દુખી પર હોત દુખીહે; લાભકુ હરસ સદા ભય ત્યાગત કોમલ ચીત ફરંત સુખીહે; આપ અમાન રૂમાન દે આંનકુ, વા ચમનાદીશુ ભક્તિ રખી હે; કામન રામકુ નામ પરાયન શ્યામકી મુરત ચીત લખીહે. ૨૩ સાંતી સદાવીરતી મુદી તાપન ભુમુરેકે પઃ ચીત વીમોહે; શીતળ ગાત અભીત સદામત શત્રન મીત્ર ઉદાશીન કોહે; ઓર અહંકાત બોલત હે નહી, નેષ્ટર એષ્ટકો ભાવન જોહે; એસેહી લછન જાય બસે ઉર ગોવતસંત એને ગુન સોહે. ૨૪

કુંડીલીઆ દરશન ઘર ઘર દેતહે, તરત બતાવે તંત; દાન તીરથ રાજકો સોહો ખીરાજે સંત. કરી દ્રઢ સંગત શ્રી નારદકુ ભજ્યા નામ; લેખ લંકન ગત લીજે, ખક હંસકા કાી કરી બને; સત સંગત જગ રવેતહે, પ્રેમાદી પુરસ નારી પ્રગટ; દરસન ઘર ઘર દેતહે. ૨૫

કવિત—ખલકે સભાવ કહુ ઓગન અનંત ભર્યો; સંગત અજાન મેનતાકો કો કીજીએ. સંગત જો કીજે તો અનેક દુખછીજે અંગ; મરકટકે કંઠ હાર મુક્તાધર દીજીએ સુખપર દેખ દુખી દેખ દુખી હોત સુખ, લહેપરીત પીતાકે લીયનાં રહીજીયે; કામ ક્રોધ લોભ મોહ મદ મ

માછગ્રીય. દંભ મીઠ્ય ખાંડીરૂ કપટી કઠ્ઠણ્ઠગ્ગ. ૨૬
પર ધન પરદ્રોહ પરનાર પરવાદ, તામેર તહુે જેસે પાપ
કો પઢાયોહે; ઔરકી બડાઇ સુની સ્વાસ બનુ જુડો રેક.
સુંત કહાં નંદાસો પરાયા ધન પાયોહે; સ્વારથકે કાજ પ
રાવારમે વીરોધ કર, માત તાત વીપ્ર દ્રોહતા તે મન આ
યોહે; આંનમો ચોરાવે ધન પાસ કો ન દેવે દામ, બાપ
ગોઆકે લોહાન ભેલા જેમ આયોહે. ૨૭
દોહા—અજમલ હર પુછે અધક, સાર કહેત સાર;
ભકતી ભલી કે અવર ભલા, માને કહ્યા મોરાર. ૨૮
ગીત—ભક્તિ સોઇ દાન પુન્ય પણ ભક્તિ, ભક્તિ તીરથ
વરત ભાણાં; ભક્તિ કરીજકે નર ભાલા; મોટા જગ તાહૂ
તમણાં. ૧ ભક્તિ તપ તેજ યોગમખ ભક્તિ, ભક્તિવંત
બડા કલભાણુ; ભક્તિ અર્થ ધરમ પણ ભક્તિ; વલે કામ
ભક્તિ નીરવાણુ. ૨ ભક્તિ હમા નંદ સુંણ ભુપત, ભક્તિ
બીના ન ક્રુજે ભેદ; ભક્તિ લાભ તાસપાણ ભગતી; નર
ભક્તિ બીન હોય નખેદ. ૩ બાવન કોટ અનંતા ભુપત,
ભક્તિ દ્રઢ દીજે ભગવાન; ભગતી કરી બકારી ભગતી અ
ગતી ગત ભગતી અગવાન. ૨૯ કવીત.
જાકે ભરૂસે દામ જનકે ભરૂસે કામ, પુતકે ભરૂસો
નામ રાખોડ તમામકો; ભ્રાતકે ભરૂસે ભીર, તાતકે ભરૂસે
ધીર ભાતકે ભરૂસે કુલ અહ નારી ગામકો; કહત ગોપાળ
પ્રહારથ ઐસો નાહ; ઐસો જો બીચારો તો ભરૂસો

રખો થામેકો; ઓરકે ભરૂસે માનુ હોત હે ઉપાશી મુલ રામેકો ભરૂસો રખો ઓર કોન કામકો. ૩૦

અથ કુંડલીયા. રાજી સીતા રામજી, કરો બેરાજી કોન; કદી બેરાજી જો કહા તો, લહે દગ્ધ પે લોન. ર ફેર નહ સંભરી ફાલે દર્પે દુષ્ટ શીર દંડ, જરે ઉપર ફેર જાસે ત્રયલોકય પતી ત્રીકમ તકે; કરે સદા શુભ કામજી; નખ જેતો દખ વ્યાપે નહી જો, રાજી સીતા રામજી. ૩૧ રામચંદ્ર રછન કરે, કરે સુભછન કોન; કરો બેરારો ભછો ભરે નરકકે ભોન. ર દંડ ધીર શીર પર દેવે, કેતે કલપકે કલપ, ભાવ નરકુંકા લેવે; સુરનર પક્ષરાકસ સકલ, કરી દવેશ દાનવ કરે; તાહરત રોમ તુટત નહી, રામચંદ્ર રછન કરે. ૩૨ રામચંદ્રકો આશરો, રામચંદ્રકી આશ રામચંદ્રકુ નહ રટે, નરસો રહત નરાસ. ર આશ નહ પુગે ઇનકી, ખાના પીના ખેર; મીલે ભટકત જયું મીનકી અનવીધ અખંડહ અવધપત, દુર કરે દુખ દસરો; રામ રામ રટરટ પ્રગટ, રામચંદ્રકો આશરો. ૩૩ સેલ સુતા સુત કોશીતા, તાકો રંજન મન; રાત દીવસ પાકુ રટે, ભુસુત કરે ભવન. ર નદીપત સુતકે નામે, તાજન સુતકો તેખ; કરી વાપેકયા કામે, ગોપાલ કહે શુનવાનકુ મહા શ્રેય કર કામતા, દેખ રટે કર નેમ દૃઢ. સેલ સુતા સુત કોશીતા ૩૪ દખ સાગરમે ડુબતાં, બીનતી કરે બાપીઆ; ભારે હોપ ગોપાળકે, અવલંબન અવધેસ; અવલંબન અવૂ

સંગ દખેરા નહ લગો; ખાર ખાર કર ખુમ, ભોન ભયમે ભય ભાગો; એક અંગ માહરે અવરા લાખ લાખ દખ ધુંખતાં, પાણી પાણી પોકાર્યા દખ સાગરમે ડુબતાં. ૩૫

દોહા—ગાવે એમ ગોપાલ, સુણી આનંદ સીતાપતી;
પગુા ભાગાં પાસ, નહ બાંધે ગોપાળજી. ૩૬

અથ ગણપતીજી સ્તુતી. દોહા

રૂદ્રસુત રીપુ તાસ પતી, તાસુત રીપુ સુત જાન;
દધી સુત તસુતસે ડરે, પીમણી આત હે દાન. ૩૭
ગનપત ધીપત ઉઅપત, નત પ્રત પદ્ચીનુન;
કરન કરેત કારન કરન, પારવતીકો પુત. ૩૮

અથ ચંડીજી સ્તુતી. છપય

જય ચંડી જગદંબ, કામ શુભ કારન કરની;
જય ચંડી જગદંબ. દાન દુખ દાલીદ હરની;
જય ચંડી જગદંબ, જરન સુખ અમ્રત ઝરની;
જય ચંડી જગદંબ, ભરન ઘટ પોષન ભરની.
જગદંબ અંબ ચંડીજય પર, દે એ ઉત્તમ મહાલક્ષ્મી;
કરો આ હ્રદય ઠરના કરી, કોયા હરે ગોપાલજી. ૩૯

અથ સંકરજી સ્તુતી. દોહા

હર સંકર મોહે પર ક્રપા, હર હર કષ્ટ હમેશ;
ઘર ઘર ઉત્તમ ધામ ધુર, શ્રી વર ભક્તિ સાધેશ

અથ બજરંગજી સ્તુતી

જોદ્ધા દેવ બજરંગ, જંગ અન ભંગહ ભગે;

અદ્રિ દ્રોન ઉતંગ, તોલ કર ધરનહ નગે;
એક વાર આકાશ, અવર બ્રહ્માંડ ઉઠાહે;
બાર ધણી અવધેસ, રૂપામેડો કામ સરાહે;
પાત ભાર ધર શીર પર, જપા મોર પર ઝીલીએ;
શોભટ નઈ કર રામજી, ફુટ ભગિત મમ ઘીજીએ. ૪૧

અથ શ્રી ઠાકુરાં ભોપતસીંહજીરા કવિત.

આખા અસૌચ આદીત્ય સુત તુરંગી લેર, વાર કરીકો વીહ કે ભય ભાય ભારતો; ઘેરકે ભુમંડ ડડ ખડન ઉદંડ કર આપકે છત્રાયો જહાં ધ્રુપ ધ્રા હરતો. ભનત ગોપાળ હમાલાલ અજમાલ હર રાનજી કુમાર તાન ગુન કર બરતો; મેડાસન પતી ભોપતેસ ગુન જનમ લેતો, એશરો રંગેઈ કોન પેરા કોન કરતો. ૪૨ કલી ધર્મ લોઈ છતાં અલ્પ બાલ ભખી કરે, કામકે સુગાવે ઓર ઉકે સીંદાહનતો; પચસો હજાર અભ્ર બાણીતામે કાક કોક; સુગો કહે વેદ માસ બાર સીન બનતો; મેડતવ્ય યાહનસી કવી કુબાપંકતે હરા અજમાલ ગુન તહાં અમહનતે; પખી કવી કોણીદ સો આપઠાહ રાન કહાં; એસી ભોપતે અપીર બાટ કાન બનતો. ૪૩ ઈતી શ્રી પુર્વ મકને સંપુરણ.

અથ શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાજકુમર શ્રી રામચ્ય દ્રજી રનવાસમે સયન કાજ પધારે ઉસી વખતકી રમાયનો.

રાગ ભટની ચાલ. દોહા

પગ ધારે સીતાપતી, સયન કાજ રેનવાસ; તદ

બાંધિ લીયા, ચાલી કરન બીલાસ. ૪૫ રામજી વાચ

પુરંદર મુનીવર સાંપરત, ચાલત જે મગ ચાલ; રામ કહે સાખ રાજવાણ, છોડો રાહ રસાલ. ૪૬ નટની વાચ

રંગ રંગીલા રાજવી, બડરંગ જાજમ બેસ; ધીરજ કર પગ ધરજે, બદી છોડ બીછેશ. ૪૭ રામજી વાચ

રબ રંગીલા રાજવાણ, રગ બરકે રંગ રત; જાજમ રગ બોરંગકી, મ છોડી મે મત. ૪૮ નટની વાચ.

દાખ્યાં બાખ્યાં દામરા, બાખ્યાં રૂપ અપાર; દેવ લીએ કુરખી, કીયો બંધ કરતાર. ૪૯ રામજી વાચ

દેવ દલીચો દેખતાં, મોહ મન કીયો બીચાર; સાચી બાખુ સુંદરી, સો બંદેવાન હસાર. ૫૦

ગાદી આદી ગોરજયું, કહાં શુબાદી કંદ; ચુપે ઔપ સુડાલીયાં, ગાદીબંધ ગોવદ. ૫૧ નટની વાચ

અથ શ્રી રામજી વાચ. કહો વીચારી કામણ્યાં, બહુ દરખ લીધુ બાપ; બ.ધી બંધી નહ, ગમે, જે કપમ બંધી જાય. ૫૨ નટની વાચ.

જાજમ મોલ હજારકી, સો દીજે અવધિસ; નટન થટ બધાવકે, બેઠ રમાવે બીથ. અથ રામજી વા.ચ,

સવૈયો—જાજમ રંગ સોરંગ સુકોમલ, બાલ જંગાલ રૂ-

બાલ બરીકે; ફુલ ગુલાબ તોરંજી રૂનારંજ પુર, બરી બર કોર બરીકે. રૂપાબર મોસની રંગ અનેકકી, મા નકી બહુ કોર બરીકે, જેનસે બટન, બેઠ રમાવન,

રાજકુમારસોં પ્રીત કરીહું. ૫૪ અથ બારની વાચ.

દોહા—દીજે દર્શ દેવપત, કહાંઆ દાતાર; નજર અમી ભર ન્યાળજે, શીજો રાજકુમાર. ૫૫ અગાયો વાચ.

સાવયો—અનંત અનીહ અનામય એપત, અપાર અપાર પ્રમાણ કર્યો હે; આપ અરૂપ અરૂપ અનાવધ આદી અનાદી અભંગ ભયો હે; એક અનેક અભેદાં પબિદહ, નામ અનાથાય આપ થયો હે. સુરા પ્રતાપાળ રસાળ હરી ગુણ દીન દયાળ દલીચો દયો હે. ૫૬ દોહા

ગાદી બીનતી નહ ગમે, જનમ રૂપ જદાય; સો દીજે હર સાંભરા, લેવા જગરો લાવ. ૫૭ રામજી વાચ

ભારે જર ગજી ભાતશુ, જલબલ કીધ જરૂર; સો ગાદી બેઠે સહી, પ્રેમ રેમાજયો પુર. ૫૮

અથ શ્રી રામજીરો પોશાક બાધવા બારની વાચ

છંદ ત્રીભંગી—હરખી સેહ બાટન સવ મીલીપટન, વાદશુ ઘટન પેન કહે; ભવદ્રા અઘ ભટન દુખ સાપ હટન રેખુવર રટન એન લહે; સુન સેહજ કપાળા અવધ ભુવાળા દીન દયાળા શુભદાઉ; બોલી સેહ બાળા શુર પ્રતીપાળા રામ રસાળા નમાઉ. ૫૯ બંધિસરસે બાઝુની મન લોભાતે ...રે આભાગ્ર કહાં; કુંડલ છઇ દોલા શુંદર શોભા ... મોહાભા અવર કહાં; સોતનની માલા ઉર વીસાલા ... પ્યાલા જન ત્રાતુ, પ્રભુ સેહ બાળા. ૬૦ ...

ગી ફૂલ શુભગી નગ જગમગી જોત જગી; અંગે ઊરપ
ગી સેલી સરગી એર કલંગી સીસ ફગી; પરેંદન એસા
લાદ્દસરથ લાલા લાલ ગુલાલા આનંદાજુ બાલાસેહ બા-
બા. ૧૧ અહે જુગ બાદલ ઝુમંકડા કહુ હેર મહારેલ લ
ગ દાસં; બધર કંબુંહ મણી અદ્ભુત જડીત પાચે સહ
સુર દીસં; છોગા સેહ બાલા શુંગુ મતવાલા ગાય ગોપા-
લા મહિમગુ, બાલાસેહ બાલા. ૧૨ શ્રી રામજી વામ
છુટી શીર સેલી ફૂલ રાઢેલી નંગ જડેલી દુગ દુગી;
શુંગુ સેહ અલબેલી નવલ નવેલી રંગ ભરેલી હદરંગી; રા
ર શોભ સધીરા સુકતા હીરા કુંડલ તોરા છુટ વરાં; બા
લે રણધીરા ગુની ગભીરા હતપર બીરા વર વીરં. ૧૩
છુટે કર ભુષન વેં શોભાવન પુની ભુજ બંધન તન રૂપા
બધર વર ધડન સેહર જપટ નામની મધ જડન સેહ ગુપા
રાખેહો ગુન શીરા લછ સધારા હીરમલ નીરા પર પીરં;
બોલે રન ધીરા ગુની ગભીરા. ૧૪ છુટે પુનીંદા રંન
ધડા ધારન દડા હીરકની; દૃષ્ટત આરીતસાહે મન મહા રે
રામ ગઢા નીલ બની છુટે બગ બીરા રહે શધીરા ધીબ
અમીરા સુર ધીર; બાલે રન ધીરા. ૧૫ રેકતાંબર પટા
છુટ દોપટા ઓર ઓકુટા લટપટા; અંગાછટ મઢા આતર
લપટા વાસર સટા ભાખટા; તે ગાદી ગહેરા સભા ધુંધી
રા બરંધીતીરા કર ભારે બોલે રન ધીરા. ૧૬ અથ

ભંગની આગીગ, છંદ નારીવૃંદનો. મિ બહુ વાણી, શુંના અંગારી, ગુમ કુમ દોગ, જુગ જુગ જાગે, રામજી વાચ બહન્યાદો ગી.શાક બાદવ.દો છંદ બીબગી. ભાલ રંધુ રાના શુન ઊા બ.મ સગપુન ધામા બછરંગ; બધિ કચ રૂપામા ભૂ.ર અમાબા ગોદી દામા લક્ષ સમા; સીંદુર સ મગહ મુકતા મગહભરી અથ ગહ ગીર સોહે; બધિ ઉન મગહમે મદન ગહ બધ ઊભગહ મન મોહે; બધિ ફેર જુ મર તનકો ગુમર મ.લજ કુમરસો વરન; બધિ સેહ અમર મુક પટાંબ અનર ડબર આભરન; બધી ગુપ વેસર નથ નેહ ભર કુકુમ કેસરથી બીંદી; બ રેનમાણ્યો વર કંચુ ભર ભર હાર ઝુમંકર કર મીંદી; બંધિ કર ચુરી પહોં પુરી અમન શુરી ગપબાની; હન કુલ ભરૂરી વેરચાં ફૂરી ફુલ બગુરી મન માની; બંધિ પદ પાયલ જેહર બલહળ કાંબા સબીયળ રૂપ ભરી; પગ પાન પરમલ વીંછીયા કેવલ કડલા સાંકલ બીર પરી; ભાડા અગનેની અમરન મેની નીત નાસેની નરે નારી; ગોપાળ કહાંનિધી અનુમાની પતી મુખ દેની સત વારી. ૧૭ બહુરી વાચ. દોહાક છોડવા

છંદ મુકતાદામ. પુનો રઘુરામ મહા રન ધીર, કહે સબ નાર હતો પર પીર, છુટે થાક ભાર છુટે ધીર કેશ છુટે નવ નામ પકી તન કેશ છુટે ફેર અંતર ડબર ફુલ, હળવલ હરબન કેહન પુષ; કહીં પટ ગેડોય વેસર દોર છુટે પદ પાય લજે હક સાર, છુટે પગ પાનરૂ કાંની દામ

૨૭; કડાયુની સાંકળ વીંછવાય રવરંક. છુટે ફેર અનર ; આનનંતન, છુટે મુખ નાંખીક ખંડન નો; છુટે રવ ધુ મરશી ધમચોળ, તંડે મુખ મોર તણા નંમોળ; છુટે ન પ સાન આભુક્ત સાજ, ડરે ડગ આપ અખંડીત રા જ, કહુ તથ એક એનો મત મોર તમાન નમે મન શંક ચકોર, છુટે તપ નામ થકી મન ખંધ ૨૯ નહ કાંમરૂ કોપર ફંદ; રહે ગમ અમરપુર સોહાગ; ૨૯ નહ દુખ ત- ણો કછુ દાગ; જાણે કોઈ સ્નેહ ભરી ભરી નાર, ભરી પુરી ભોગવતી ભરથાર. ૨૮ અથ ભરણી ભાગ. આશ્રાગ ડો છંદ. મધુભાર બોલી સુનાર હરખી અપાર હમા રી આશીશ વીસવાસુ વીશ. આપી પાગ અમર અથાગ અમરસુ દેશ અંમલી પેશ અમરહે ફુલ સોસાનું ફુલ દ ણ દુગી ફેર અમર અંબર શીર સેબી સાચ અમરનું વાચ કુંડળ કહાય અમર સુભાય મુકતાઈ; મ.ળ અમરકે ભાળ કંઠી કહીર અમર શરીર કર અલંકાર અમર અમરત ભ ધરસુ હેમ સબ રહો એમ અંગ અંબ આપ અમર પ્રતા પ સુખ નાક કન અમર અમાન હીર પવ હાથ અમરસ નાથ કર પહચાદી અમર અનાદી રઘુવંશ રાજ કર સુકૃત કાજ તવ ભાત તાત આનતદાત અભાદી એક કરહુજ અ નેક અનકાર આપ પ્રગટ્યો પ્રતાપ દિવાની દુંદ કરનો ની ંદ તીન કાજ તાત ભવ ઉદય ભાત સુખ દેન સાત આ- ' અનંત ખનખણી તાન અસપૂત વાત ખન માત તેજ,

આનંદ સેહ માતા ગંભીર ધન આગ વીર ધન અવધેશ
ભગરામ કેશ ધનપુરી ધામ રામાભી રામ ધન જન કરો
ય નર મરન પાપ કરે આપ હેત ચત દેસ હેત જાત આ
પ કીન કમગાઢે પ્રીત પદ છ્ટ જાય કો મેહ પાપ પ્રકા
શ શેષ રટંટ બ્રાહ્મણ નહ પારે પાપ મમ મની કપ ગ
વશેષ રામ કૃપા કરે કામ દેમન પ્રકાશ શીજે હો લાસ
ગોમે સુનાર અમર અરથાર શીજે સંગ્રામ યુગે સુહામ ગા
ગત ગોપાલ સુન શત્રુ સાલ જીવત પરીવંત સુખ દે અ
નંત દે ભક્તિ મોહા કહા કહું તાકી તુમ અંતર જામી
ઘાતેના મામી. ૬૯ શ્રી રામજી વાચ જુગરો હમાર
સુન હો સુનાર ખડ કૃપા ધ્યાન જળ લાવ લાય. ૭૦
દોહા—કાંસો બાધનારા બટની વાચ. કાંસો ત્યાર ક
રી ઘસરાયો ધરાયો પ્રગટ ગુપત પ્રેમ ભરી બઠયો હોઃ
ડો બાર બર. ૭૧ અથ રામજી વાચ.
ભોજન રંધત બાવશુ, સુર નર તરપત થાય, ભોજન
બંધ્યા માનહો, ભોજન બંધત નાંહ. ૭૨ બટની વાચ
જળ બંધ્યા કર જોરશુ, સો છોડો સુર તાંગુ; દેખો
સુખ દસરથરા બાહલ રઘુકુલ ભાણ. ૭૩ રામજી વાચ
સુર નર જલ પીવે સકી, પાવે ખગ મૃગ પાન; સામો ક
હું સાહેલીયા, કહો જળ બંધે કોન. ૭૪ બટની વાચ.
જળમે દરયાવ જોરવર, નાતે દયુ વતાય; સો કહો
વો સાહો, સુણો અરજ સુર રાય. ૭૫ રામજી વાચા

કેરા એક સકટકા કીયા, એહડાદીયા ઓધાર; જહાજકણ
જલમે ડુબ ગયા, ભુકા કરતન ભાર. ૭૬ ભટની વાચ
લાખ રૂપ લુખાં કાયા, લીચોન હાથ લગાય; હોડા ઉ
ના માંહિ દીઆ, હોયો પુર હરખાય. ૭૭ રામજી વાચ
હોમાસુ કર હેત, રાત દીવસ વલખ્યા રહાં; સંચી કહુ
સંકેત, યામે હોય અહેત, સો ખરચ્યાં સોભા નહી. ૭૮
ભટની વાચ. કાગ ઉડામણુ કામણયાં, માગંતહે મહ
રાજ; રાજા હુ સીઝમે કરાં હમારા કાજ ૭૯ રામજી વાચ
કાગ ઉડામણુ શુભ કરણ, હરખ કરણ ચીત હેત; સો
દેવાં કયું સાંપરત, યામે હોય અહેત, ૮૦ ભટની વાચ
કહો જનમ્યાં કહો જમાઈયાં. મા કૌશલ્યા રાનીક; ખ
ડા અરથ એક માંકા ભાગો કુપારીયાકી કાંનીકા. ૮૧
રામજી વાચ. પાર નહીહે પાર નહીહે એક અલક
એલાનીકા; તેસી પાર નહી હેતામે, કુપારીયાકી કાનીકા
૮૨ ભટની વાચ. શીર અમપલી સાડા હાજે કીજે
અતરા કામ. જયાકુ દેખા મે સેહજીજે દીજે બાખ્યાં દામ
૮૩ રામજી વાચ. શીર અમપલી સા ડી કુજે, કીજે-
ધા અતરા કામ; અવઘટ ઘાટા બાંધી આયા. દીયા ન રાટે
દામ. ૮૪ ભટની વાચ પાગ ઘેટા સોવરન મઢે, જ
ડી ચો રાજ જડુ; સો બક્ષો હમ સાંપરત, પલંગ અછા-
ચો ફુલ. ૮૫ રામજી વાચ. રતન સેજ પટ રતનહે,
રતન દીપક પ્રમાન; રતન રંગીલા રાજવી, એ મત માં

ઘા આંન. ૮૬ કુંડલીયો રામ રામ ભજ રામ ભજ રામ રામ ભજ રામ; રામ રામ ભજ રામ ભજ, નર તનનકેન કામ. નરતનનકે નકામ, દામ લાખુકા દેવે; તીર થ વરત તમામ, સંત ઘર નીરજર સેવે; હમીરનંદ આજ- માલ હર કરત ચહત પરે કજ. કુજ કમસ રૂપ મોવત ક બંધ, રામ રામ ભજ રામ ભજ. ૮૭ દોહા આશીશ

દન દન પ્રત અધકી દશા, દન પ્રત અધકા દાન; કોડ જગાં કાયમ રેહો, મોવત દુજા માન. ૮૮

અથ કારકુકો નામ આણી દુહે છે.

ગોરોકુતની સદન ગાઝાં, પાક બુધ આણ પાર; જાંહે નં ત આણ લખાતરો, ઞી સો અછર જાર. ૮૯

ઈતી આરંભન પ્રકાશ સંપુરણ

દોહા—કાતી વદકી પંચમી, ત્રય લીસાકી સાલ;
ગાયો સમત ગુની સમે, ગોપાલે ગોપાલ. ૯૦

અથ જમીયતરામ આદીતરામ અમનગરના ર

કુલ અખત્યારી અને મોહોટા લાયક સરદાર છે તેમનો

સીડ તાહંગમંદ જયું ભ[illegible] ગોવંદ કરી જયું કરેગા; સંસારકા ઘર પંડવ કાળ। સીત અનંત ધરીજયું કરેગા. જયું[illegible]માર પીર પોકારતા રામ, આદીતકો નંદ હ ગીજયું હરેગા; ખરાખર ખાતર મોહર દેહદ. જગીપતરામ [illegible]રર કરેગા.

ઈતી રમન પ્રકાશ

